

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

הוצאה לפועל, לשכת חדרה
תיק
פסק דין מזונות
בפני כב' הרשמת אורלי אוחנה

בקשה מספר: מתאריך 29 ספטמבר 2026
סוג הבקשה: 988 בקשה כללית

החלטה

1. לפני תגובת הזוכה בזיקה להחלטותיי מיום 18.8.26 ומיום 8.9.26 בהליך מס' 5.
2. ביום 18.8.26 עתר החייב בבקשה להפחתת הריביות בתיק.
3. החייב טען בבקשתו כי עסקינן בתיק הוצאה לפועל שנפתח כנגד החייב לפני 22 שנים, כי בתיק אין חיוב שוטף והחוב בתיק מורכב מחוב עבר וריביות בלבד, כי החייב מוכר כנכה במוסד לביטוח לאומי, הינו נעדר כושר השתכרות ומתקיים מקצבאות ביטוח לאומי; כי החייב אינו מצוי במעגל התעסוקה החל מיום 1.10.23; כי סה"כ חובותיו של החייב 1,088,806 ₪; כי אין לחייב יכולת השתכרות עתידית.
4. החייב הציע לשלם סך נוסף של 10,000 ₪ לשם סגירת תיק ההוצאה לפועל כנגדו לאחר הפחתת מלוא הריביות בתיק.
5. החייב צירף לבקשתו את המסמכים הבאים:
 - תצהיר.
 - אישור זכאות לקבלת קצבת נכות לשנת 2026 ממנו עולה כי הזכאות לקצבת נכות החלה ביום 3.10.24 והינה בתוקף עד ליום 31.8.2045.
 - אישור על אחוזי מוגבלות בניידות מיום 16.7.26 לפיו אושרה מוגבלות הנכות לצמיתות בועדה מיום 28.4.26.
 - אישור על מעמד לא עובד החל מיום 1.12.2023 וללא הכנסות מיום 1.10.23.
 - אישור הכרה בנפגעי פעולות איבה מיום 1.9.25 – 30.9.26.
 - דוח תיקים מרוכז לחייב בהוצאה לפועל.
6. בהחלטתי מיום 18.8.26 הוריתי על העברת בקשת החייב לקבלת תגובת הזוכה.
7. ביום 8.9.26 הגישה הזוכה בקשה למתן ארכה להגשת תגובה מטעמה.
8. בהחלטתי מיום 8.9.26 אישרתי לזוכה להגיש תגובה מטעמה עד ליום 30.9.26 כולל.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

9. ביום 29.9.26 הגישה הזוכה תגובה מטעמה במסגרתה התנגדה לבקשת החייב להפחתת ריביות ו/או לתשלום סך של 10,000 ₪ לשם סגירת תיק ההוצאה לפועל.

10. הזוכה טענה בתגובתה, כי החוב בתיק הינו החלק הזעיר מהנזק האמיתי של החייב, כי עסקינן בתיק מזונות שפתוח למעלה מ-20 שנה במהלכן החייב לא שיתף פעולה, לא לקח שום חלק בגידול ביתו, כי בניגוד לטענת החייב, הזוכה מעולם לא קיבלה לידה או ישירות מן החייב תשלום מזונות שוטפים, כי החוב בתיק אינו כולל את מלוא ההוצאות שהושקעו בגידול הילדה במשך השנים, כי ברשות החייב שתי דירות בבעלות הוריו שעתידות לעבור לידיו והוא ככל הנראה מעוניין למכור אותן עכשיו.

11. הזוכה לא צירפה לתגובתה אף אסמכתא.

רקע כללי ונתונים כספיים

12. תיק ההוצאה לפועל נפתח כנגד החייב, לפני 22 שנים, ביום 10.10.2004 לגביית מזונותיה של הבת ניקול מכוח הוראות פס"ד של כב' ביתה משפט לענייני משפחה בחדרה מיום 7.7.2003.

13. עסקינן בחייב יליד שנת 1978, בן 48, שאינו עובד החל משנת 2023 והמוכר כנכה מטעם המוסד לביטוח לאומי החל משנת 2024.

14. לצדדים ילדה אחת משותפת – ניקול ילידת 11.7.2000. בגירה החל מיום 11.7.2018.

15. נכון למועד זה, יתרת החוב בתיק עומדת ע"ס 175,147 ₪.

16. סך כל החוב בתיק בערכו הנומינאלי עומד על סך של 75,199 ₪ כאשר לתיק התקבלו כספים ע"ס 55,315.58 ₪. קרי, נותרה קרן חוב נומינאלית שלא שולמה ע"ס של 19,883.42 ₪.

17. בחודש 5/2009 הופסקה הקרן השוטפת בתיק, לבקשת הזוכה מיום 28.5.2009 וזאת לשם פנייתה לגביית דמי המזונות באמצעות המוסד לביטוח לאומי.

18. קרי, החל מחודש 6/2009 לא קיימת קרן שוטפת בתיק.

19. ביום 3.9.2019 ניתן כנגד החייב צו כינוס בבית המשפט המחוזי בבאר שבע אשר מכוחו עוכבו ההליכים בתיק דנן. לעניין זה ראה החלטתה של כב' הרשמת סמאח מנאסרה סבאח מיום 20.10.2019.

20. מאוחר יותר, בפסק דינו של כב' בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 23.3.2022 בוטל הליך פש"ר כנגד החייב.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

21. מן האמור לעיל עולה, כי בניגוד לטענת החייב, בסעיף 13 לבקשתו, לפיה שהה בהליכי חדלות פירעון בין התאריכים 8.5.23 – 15.5.26, בהתאם לנתוני התיק החייב שהה בהליכי פשיטת רגל בין התאריכים 23.3.22 – 3.9.2019.
22. מעיון במסמכי התיק עולה, כי פעילות אחרונה של הזוכה בתיק הינה משנת 2010 (בקשה לצו מאסר מיום 3.5.2010 בהליך מס' 41290015).
23. החל משנת 2010 ועד למועד הגשת התגובה בהליך דנן מטעמה לא פעלה הזוכה כלל במסגרת תיק ההוצאה לפועל דנן.
24. בהחלטה מיום 31.7.2013 בתיק, התבקשה הזוכה ליתן טעם מדוע אין לסגור את תיק ההוצאה לפועל, בהיעדר פעילות בתיק, בהתאם להוראות תקנה 126 לתקנות ההוצאה לפועל, התש"ס-1979. הזוכה לא פעלה להגשת תגובה מטעמה ואולם תיק ההוצאה לפועל לא נסגר בפועל.
25. יודגש כי גם בתקופה שלאחר ביטול הליך פש"ר כנגד החייב, בשנת 2022, לא פעלה הזוכה כלל במסגרת התיק דנן.
26. מעיון בנתוני החייב במערכת עולה, כי כנגד החייב מתנהלים 2 תיקי הוצאה לפועל וסה"כ חובותיו 252,365 ₪ (מזונות פרטי / מזונות מל"ל).

המסגרת הנורמטיבית – סמכות רשם ההוצאה לפועל להפחית ריביות

שינוי המגמה ביחס לריבית הפיגורים

27. סוגיית ריבית הפיגורים בהוצאה לפועל ובכלל, וסוגיית הפחתת הריביות בתיקי ההוצאה לפועל מצויה באופן תמידי בהליכי בדיקה, שינוי והתאמה, נדונה רבות בפסיקה ואף לאחרונה עברה שינויים חקיקתיים משמעותיים.
28. כך למשל, במסגרת תיקון מס' 63 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967, אשר נכנס לתוקף בשנת 2019, בוצעו שני תיקונים בנושא:
 - תיקון ראשון, הוסיף את סעיף 4א81 המקנה לרשם ההוצאה לפועל את הסמכות להפחית את הריביות מטעמים מיוחדים, ביוזמתו או לפי בקשת החייב, לאחר מתן זכות תגובה לזוכה כאשר סעיף 4א81 בנוסחו הקודם, טרם התיקון, קבע כדלקמן: **"רשם ההוצאה לפועל רשאי, מיוזמתו או לפי בקשת החייב ולאחר שנתן לזוכה הזדמנות לטעון את טענותיו, להפחית, מטעמים מיוחדים שיירשמו, את תוספת הריביות הנצברות בתיק ההוצאה לפועל"**.
 - תיקון שני, הוסיף את סעיף 3ב69 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 המאפשר להכיר בחייב אשר עומד בצו התשלומים (תשלום ראשון מנהלי, שלושה תשלומים לפי החלטת

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

- רשם) הכרה מנהלית כ"חייב משלם" – הכרה המקנה לחייב, בין היתר, זכאות להפחתת 25% מהריבית המצטברת בתיק.
29. כיום, ולאחר כניסתו של חוק ריבית והצמדה (תיקון מס' 9), התשפ"ד-2023 לתוקף, אנו עדים לשינוי מקיף ומשמעותי באופן הסדרת הריביות בישראל הכולל גם שינוי ייעודי בעניין הצטברות הריביות על חובות והמנגנון הקיים להפחתתם אשר בא לידי ביטוי בתיקון מס' 75 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967.
30. סמכות רשם ההוצאה לפועל להפחית ריביות ודמי פיגורים, קבועה בסעיף 4א81 לחוק ההוצאה לפועל (בנוסחו כיום) הקובע כדלקמן: **"רשם ההוצאה לפועל רשאי, מיוזמתו או לפי בקשת החייב ולאחר שנתן לזוכה הזדמנות לטעון את טענותיו, להפחית את תוספת הריביות ודמי הפיגורים הנצברים בתיק ההוצאה לפועל, ובלבד שריבית הבסיס שהגדרתה בסעיף 2ב69 וריבית לפי סעיף 2(א) לחוק פסיקת ריבית והצמדה לא יופחתו אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו"**.
31. לעניין השלכות התיקון האמור על דיני הריבית וההצמדה בישראל יפים דבריו של כב' הרשם יחיאל נויזץ בהחלטתו מיום 14.1.2025 בתיק ההוצאה לפועל 18-17102-10-7: **"הסעיף תוקן במסגרת תיקון (תיקון מס' 9 התשפ"ד – 2023) לחוק פסיקת ריבית והצמדה התשכ"א-1961. עם תיקוני המשנה בחקיקה נוספת אשר נקבעו בתיקון זה. התיקון עורך רפורמה מקיפה בדיני הריבית וההצמדה בישראל בכלל, ובדיני הריביות וההצמדות בחוק ההוצאה לפועל בפרט. מטרת התיקון במסגרת חוק ההוצאה לפועל, לערוך רויזיה באופן חישוב הריביות וההצמדות, דמי הפיגורים וריבית הבסיס, בתיקי הוצאה לפועל."**
- תיקון 9 האמור, גרר עימו תיקוני חקיקה משניים רבים, בין היתר בחוק ההוצאה לפועל, אשר ערכו שינוי במעמד הריביות ובאופן חישובן בתיקי הוצאה לפועל."
32. לעניין השינוי בתפיסת המחוקק ביחס למהות ריבית הפיגורים בהוצאה לפועל המשתקפת מתיקון זה, יפים דבריו של כב' הרשם יניב יחזקאל בהחלטתו מיום 8.1.24 בתיק ההוצאה לפועל מס' 01-99466-01-2:
- "19. רוצה לומר, מיום כניסתו לתוקף של תיקון 75 לחוק ההוצאה לפועל (1.10.2024), הטעמים המיוחדים בגינם יידרש רשם ההוצאה לפועל לבחון קיומם הינם בזיקה לריבית הבסיס שאינה בעלת התכלית עונשית, בעוד רשם ההוצאה לפועל לא יידרש לבחינתם של טעמים מיוחדים בדיון בבקשה להפחתת מרכיב דמי הפיגורים."**
20. בעניין זה אפנה לדברי ההסבר בהצעת חוק ההוצאה לפועל (תיקון מס' 71) (ריבית ודמי פיגורים), התשפ"ד-2023 אשר הותקנה ופורסמה ברשומות במסגרת תיקון 75 לחוק ההוצאה לפועל וכחלק מהתיקונים העקיפים הקשורים בתיקון מס' 9 לחוק פסיקת ריבית:
- "סעיף 4א81 עוסק בסמכותו של רשם ההוצאה לפועל להפחית ריביות שנצברו בתיק ההוצאה לפועל. הסעיף קובע שהרשם יהיה רשאי להפחית ריביות אלה מטעמים**

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

מיוחדים. עם זאת, כפי שפורט בהרחבה בהמלצות הוועדה ובדברי ההסבר להצעת חוק פסיקת ריבית, תכלית הריבית היא לפצות את הזוכה על העיכוב בקבלת התשלום המגיע לו, ואילו תכלית רכיב הפיגורים היא לתמרץ את החייב לשלם את חובו. משכך, מוצע להעניק לרשם ההוצאה לפועל שיקול דעת נרחב יותר להפחית את רכיב הפיגורים בתיק לצורך מימוש תכלית זו. בין שאר שיקולי הרשם להפחתת רכיב הפיגורים ניתן למנות שיקולים אלה: אם שוכנע שהחייב שילם מחוץ להוצאה לפועל את התשלומים שבהם הוא מחויב לפי צו תשלומים או הסדר עם הזוכה; אם שוכנע כי העדר תשלום בתקופה מסוימת לא נבע בשל השתמטות של החייב מתשלום החוב; או אם הוא סבור כי הפחתת הפיגורים תסייע לתשלום החוב או לסגירת התיק; לעומת דמי הפיגורים שהם רכיב נפרד מריבית הבסיס ולכן אין מניעה שהרשם יפחית אותם במלואם, הרי שריבית הפיגורים כוללת גם את ריבית הבסיס וגם את רכיב הפיגורים, ולכן במקרים אלה מוצע שהפחתת ריבית הפיגורים תיעשה בהתאם לשיעורי הריבית הפרטניים בתיק. בהתאם, מוצע שהרשם יהיה מוסמך להפחית את רכיב הפיגורים בתיק, ואולם הפחתה של ריבית הבסיס תהיה רק מטעמים מיוחדים כפי שקבוע היום בסעיף 81א" (ההדגשות אינן במקור, י"י). [הצ"ח הממשלה 937 1542].

דיון והכרעה

הטעמים המיוחדים להפחתת ריביות בעניינו של החייב שבנידון

33. השאלה מה הם אותם "טעמים מיוחדים" נותרה פתוחה בפסיקה, ולמעשה לא קיימת רשימה סגורה.

34. הטעמים המיוחדים נגזרים מנסיבותיו השונות של כל תיק וכל חייב, כאשר על רשם ההוצאה לפועל לבחון כל מקרה לגופו, לברר את טיעוניו של החייב לגופם ולקבוע האם נימוקים אלה עולים כדי טעמים מיוחדים ומהווים תשתית למתן הסעד המבוקש.

35. לעניין זה יפים דבריה של כב' השופטת שטופמן (בדימוס) בע"א (מחוזי ת"א) 2836/03 עיריית תל אביב נ' מור תמר (פורסם בנבו, 24.1.2006): "אשר להיקפם של 'הטעמים המיוחדים', הרי שבעוד שבעבר, הוכר 'טעם מיוחד' רק בנסיבות חריגות ומיוחדות, הרי שכיום מסתמן שינוי בפסיקה, המכיר בקיומו של 'טעם מיוחד', גם אם מצטברים טעמים שונים, במאוחד".

36. כמו כן, לעניין זה יפים גם דבריו של כב' השופט טל חבקין ברע"צ 50023-03-22 פלוני נ' מגה קמעונאות בע"מ (פורסם בנבו, 4.5.2022) לפיהם: "התיבה 'טעמים מיוחדים' שיירשמו" מסמיכה את הרשם להביא בחשבון את כלל השיקולים הרלוונטיים להפחתת ריביות. בהקשר זה יש לזכור שריבית פיגורים נועדה לתמרץ את החייב לפרוע את החוב בהקדם האפשרי (ע"א 330/78 המהפך אגודה שיתופית בע"מ נ' פקיד השומה למס הכנסה, פ"ד לה(2) 499, 503 – 504 (1981), בג"ץ 4562/92 זנדברג נ' רשות השידור, פ"ד נ(2) 793, 807 (1996), רע"א 7777/09 בראנץ' נ' כנפי, פסקה 16 (7.1.2013)). חיוב בריבית פיגורים אינו משיג את מטרתו כאשר הוכח בבירור שהחייב אינו יכול

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

לפרוע את חובותיו מטעמים שאינם תלויים בו כגון עקב מחלה קשה או מניעות אובייקטיבית אחרת. ריבית פיגורים עלולה אפוא לשמש ככלי עונשי נגד החייב על לא עוול בכפו. על כן איני משוכנע שנסיונות אישיות של החייב אשר מנעו ממנו או הקשו עליו במידה ניכרת לשלם את החוב אינן רלוונטיות לבקשה להפחתת ריביות, לבטח כשנלווה להן שיהוי לא מוצדק מצד הזוכה שגרם להגדלת החוב משמעותית. מאחר שאין צורך להכריע בשאלה זו כאן, אפשר להותירה לעת מצוא.”.

37. אקדים אחרית לראשית, ואציין כי לאחר שבחנתי את בקשת החייב, תגובת הזוכה, מלוא נתוני התיק והחייב, המסגרת הנורמטיבית העדכנית ושינוי המגמה בסוגיית הפחתת הריביות, אני רואה לנכון לקבל בקשת החייב ולהורות על הפחתת ריביות בתיק, כפי שיפורט להלן, שכן יש במכלול נסיבותיו של החייב, כפי שיפורט להלן, כדי להוות “טעמים מיוחדים” המצדיקים הגעה למסקנה זו.

38. כמו כן, באשר להצעת החייב לסגירת התיק בתמורה לתשלום סך של 10,000 ש”ח - בשים לב להתנגדות הזוכה להצעתו, ומשאין בסמכותו של רשם ההוצאה לפועל לכפות הסדר על מי מהצדדים, דין הצעת החייב להידחות.

להלן הטעמים המיוחדים:

39. טעם ראשון – היעדר פעילות מטעם הזוכה בתיק בין השנים 2011 – 2026: כפי שפורט לעיל, פעולה אחרונה של הזוכה בתיק הינה משנת 2010. למשך כ-15 שנים, מתוך 22 שנות פעילות של התיק, לא פעלה הזוכה להגשת ולו בקשה אחת בתיק דנן, חרף העובדה כי אין המדובר בתיק מזונות המנוהל על ידי מסלול מזונות ברשות האכיפה והגבייה, אלא על ידי הזוכה בעצמה. הזוכה לא סיפקה כל הסבר מדוע לא פעלה לעשות כן.

כידוע, תיק ההוצל”פ נועד לשמש אכסניה לגביית חוב ולא “תוכנית חיסכון” לזוכה, המאפשרת לה להותיר את החוב בתיק משך שנים ארוכות, מבלי לנקוט הליכי גבייה ממשיים, תוך צבירת ריבית והגדלת החוב. פסיקת בתי המשפט הכירה זה מכבר בעיקרון תום הלב, שיש בו כדי להביא במקרים מתאימים (כמו המקרה דכאן) לאי ביצוע תוספת ריבית פיגורים ולהפחתת משמעותית עד כדי שלילת ריבית הבסיס (ראה לעניין זה : רע”א (מחוזי חיפה 16-06-1961) עדוי עזרי נ’ אמנונים חב’ לעבודות עפר בע”מ פורסם בנבו 21.8.16 ; רע”צ (שלום ב”ש) 58551-11-14 אלמקיס חכמון נ’ רביבו (פורסם בנבו 21.7.15).

40. טעם שני – היעדר חיוב שוטף ובגרות ביתם המשותפת של הצדדים: כפי שפורט לעיל, החל מחודש 06/2009 לא מעודכנת קרן שוטפת בתיק, לבקשת הזוכה. כמו כן, ביתם של הצדדים הפכה לבגירה ביום 11.7.2018 כאשר נכון למועד זה, אין החייב מחויב עוד בתשלום דמי מזונות שוטפים לאותה הבת.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

41. טעם שלישי – נסיבות האישיות של החייב ואופן התנהלותו בהליך: כעולה מבקשת החייב, עסקינן בחייב בן 48, גרוש ואב לשני ילדים, שאינו עובד החל משנת 2023 ומוכר כנכה מטעם המוסד לביטוח לאומי החל משנת 2024, חסר תעסוקה.
42. טעם רביעי – חוב עבר המורכב ברובו מריביות אשר פעל החייב לשלם חלק משמעותי ממנו: כפי שפורט לעיל, יתרת החוב בתיק עומדת נכון להיום ע"ס 175,147 ₪ כאשר סך כל החוב הנומינאלי בתיק עומד על סך של 75,199 ₪ כאשר לתיק התקבלו כספים ע"ס 55,315.58 ₪. קרי, נותרה קרן חוב נומינאלית שלא שולמה ע"ס של 19,883.42 ₪.
43. לאור האמור, אני סבורה כי הטעמים המפורטים לעיל מהווים במצטבר טעמים מיוחדים בגינם יש לעשות שימוש בסמכות הרחבה המסורה לי ולהורות על הפחתת ריבית הפיגורים אשר התווספה לחוב בתיק החל משנת 2011 ואת ריבית הבסיס שהתווספה לחוב החל משנת 2024.
44. לעניין זה אוסיף ואומר, כי טענות הזוכה בדבר נכסים לחייב נטענו בעלמא, והזוכה לא הוכיחה בצירוף אסמכתאות מתאימות מצבת נכסים ו/או יכולת כלכלית שונה מזו שנטענה ע"י החייב.
45. כמו כן, אוסיף ואומר, כי באופן עקרוני, ניתן היה לבחון בקשה לסגירת תיק ההוצאה לפועל כנגד החייב מחוסר מעש, וזאת בשים לב לעובדה כי חלפו שנתיים לפחות בלא שבוצעה ולו פעולת גבייה אחת בתיק מצד הזוכה, ואולם, ובשים לב ליתרת החוב שתיוותר בתיק, אף לאחר יישום הוראות החלטתי דנן, ולהתנגדות הזוכה לסגירת תיק ההוצאה לפועל כנגד החייב, מזור החייב יימצא בהפחתת הריביות שהתווספו לחוב בתיק, כפי המפורט לעיל, ותיק ההוצאה לפועל יוותר, בשלב זה, פתוח כנגד החייב.
46. לעניין זה יפים דברים של כב' השופט טל חבקין מבית המשפט השלום בתל אביב – יפו בתיק רער"צ 35819-09-22 ו- רער"צ 25805-09-22 גורדזי נ' תשובה מיום 10.11.22 שלהלן:
- "7. כדי לתמרץ חייבים לשלם את חובותיהם הפסוקים מהר, אי-תשלום במועד גורר אחריו ריבית פיגורים, שהיא ריבית גבוהה במיוחד (רע"א 5163/12 חג' אחמד נ' אגבריה, פסקה 6 [פורסם בנבו] (23.9.2012)). לצד חובתו העצמאית של החייב לשלם את החוב, מוטל על הזוכה נטל לפעול לגבייתו תוך זמן סביר ובשקידה. אם הזוכה התעכב בהגשת פסק הדין לביצוע יותר משנה ללא הצדקה מספקת, תיתוסף לחוב ריבית "רגילה", כזו השומרת על ערך הכסף, ולא ריבית פיגורים, אלא אם כן ביקש הזוכה שתתווסף ריבית פיגורים מטעמים שיירשמו (סעיף 2ב(1) ו-2(3) לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967; רער"צ) שלום ת"א 21279-08-20 (אילן נ' הפסטוס אקוויטי בע"מ [פורסם בנבו] (2.9.2020)). כמו כן, זוכה שלא פעל לגביית החוב הפסוק משך זמן ארוך במיוחד ללא הצדקה עלול להקים עילה להפחתת הריביות שהצטברו מכוח סעיף 81א לחוק ההוצאה לפועל וחובת תוס הלב (ע"א) מחוזי ת"א 2836/03 (עיריית תל אביב נ' מור [פורסם בנבו] (24.1.2006)). דיני ההוצאה לפועל נדרשים אפוא לאזן בין החובה העצמאית המוטלת על החייב לשלם את חובותיו לבין השאיפה שלא להכביד על החייב יתר על המידה ולפגוע בזכויותיו מקום שהזוכה לא פועל לגביית החוב, ומצטברת עליו ריבית גבוהה וחריגה ללא הצדקה מספקת."

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

9" תקנה 126 ד) קובעת אפוא כי כאשר עברו שנתיים מאז שבוצעה פעולת גבייה על ידי הזוכה, קמה חזקה לחוסר מעש מצדו המצדיקה לבחון אם הוא זנח את ניסיון הגבייה לעת הזו ואם יש לו התנגדות לסגירת התיק. לשם כך רשאי רשם ההוצאה לפועל, קרי: יש לו שיקול דעת, מיוזמתו או לבקשת החייב, לשלוח לזוכה הודעה שיבוא וייתן טעם מדוע שהתיק לא ייסגר, למעשה לשלוח התראה על סגירה מחוסר מעש. אם הזוכה לא נתן טעם כאמור לאחר שההודעה הומצאה לו, ההנחה היא שהוא זנח את ניהול התיק לעת הזו, והרשם רשאי לסגור אותו. מקום שזוכה מודיע שברצונו שהתיק יישאר פתוח ונותן טעם סביר לכך, ככלל יימנע רשם ההוצאה לפועל מלסגור את התיק. אם אין הצדקה לכך שהזוכה לא פעל משך תקופה ממושכת דיה, תרופתו של החייב היא לבקש הפחתת ריביות מכוח סעיף 81א4 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ט-1969 ולפי הלכת מור. אולם ככלל התיק יישאר פתוח כל עוד הזוכה חפץ בכך ומשיב להודעה שנשלחה לו."

13" בבואו לשקול אם יש מקום לסגור תיק הוצאה לפועל מחוסר מעש יפעל רשם ההוצאה לפועל במתכונת דו-שלבית. בשלב הראשון, שחל כאשר חלפו שנתיים לפחות בלא שבוצעה פעולת גבייה מצד הזוכה, יבחן הרשם, מיוזמתו או לבקשת החייב, אם יש מקום לשלוח לזוכה הודעה ליתן טעם מדוע שהתיק לא ייסגר. בשלב זה יבחן הרשם אם באיזון בין זכות הזוכה להיפרע את החוב הפסוק לזכות החייב שלא יינקטו נגדו הליכי גבייה פוגעניים ושהחוב נגדו לא יגדל יתר על המידה כתוצאה מריבית פיגורים, הכף נוטה לסגור את התיק. ככל שימצא הרשם שאין סיבה טובה שבעטיה החייב אינו משלם את החוב, די בכך כדי שלא לסגור את התיק מחוסר מעש. כלומר, ככל שהחייב פנה לרשם בבקשה לשלוח התראה על חוסר מעש, יתבקש החייב ליתן טעם טוב ומשכנע מדוע לא שילם את החוב מיוזמתו. בלא טעם כזה, ככלל אין מקום לשלוח הודעה לזוכה, ויש לדחות את הבקשה לסגירת התיק על אתר. יהיה מקום לשלוח הודעה לזוכה לפי בקשת חייב בחלוף זמן רב יותר ללא פעולות גבייה, כשהרשם מתרשם שיש אפשרות שהזוכה זנח את החוב מסיבה כלשהי או שהיעדר פעולות גבייה משך זמן רב ללא טעם לכך עלולות להיחשב לחוסר תום לב מצד הזוכה לפי הלכת מור. ככל שמצא הרשם שהכף נוטה לשלוח לזוכה הודעה ליתן טעם מדוע שהתיק לא ייסגר מחוסר מעש, יעשה כן. כעת מגיע השלב השני: אם הודעת הרשם לא זכתה למענה לאחר שהומצאה לזוכה כדון, קמה חזקה שהזוכה זנח את התיק לעת הזו, וככלל יורה הרשם על סגירת התיק. לעומת זאת, אם נתן הזוכה טעם סביר לכך שלא פעל וביקש שלא לסגור את התיק, ככלל יכבד הרשם את בקשתו. תרופתו של החייב במקרה של אי-ביצוע פעולות גבייה לאורך זמן במצב כזה היא בקשה להפחתת ריביות לפי סעיף 81א4 לחוק והלכת מור. "

סוף דבר

47. בטרם חתימה, אציין כי לא נעלמה מעיני העובדה כי עסקינן בתיק לגביית דמי מזונות ביתן המשותפת של הצדדים, אשר לא פעל החייב לשלם במועד, ומשכך פגע בזכותה הבסיסית והכה הכרחית של הקטינה בזמנו למזונות, ואולם, לאחר שבחנתי את מלוא נתוני התיק והחייב שלפניי, ובשים לב לטעמים שפורטו בהרחבה בהחלטתי לעיל, מצאתי כי במקרה הספציפי דנן, יש להעדיף את אינטרס החייב בשיקום כלכלי ובפתיחת דף חדש.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

48. יובהר כי הכרעה בבקשות חייבים להפחתת ריביות בתיקי ההוצאה לפועל, על אחת כמה וכמה כאשר המדובר בתיקים לגביית דמי מזונות, תיעשה במסירות ובדקדקנות כאשר אישורה על בקשה שכזו יהווה החריג של החריג.

49. לאור האמור לעיל, באיזון בין הצדדים ובהתאם לסמכותי על פי סעיף 4א81 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967, מצאתי לנכון להורות על הפחתת ריבית הפיגורים אשר התווספה לחוב בתיק החל משנת 2011 ואת ריבית הבסיס שהתווספה לחוב בתיק החל משנת 2024 וזאת עד למתן החלטה המורה אחרת.

50. המזכירות תמציא העתק החלטתי זו על ידי הצדדים.

51. ליישום המזכירות.

כ"ה תשרי תשפ"ז
06 אוקטובר 2026

אורלי אוחנה, רשמת

תאריך